

var urigtig opført paa den valgte Kandidat, og at den tilkom den faldne Kandidat. Som Følge deraf blev Stemmeforstellungen kun fire. Saa forelaa der endvidere Klage over, at paa en Kommunes Stemmeliste stod der fire opført som stemmende, uden at de vare opførte ogsaa paa Valglisten. Jeg gjorde opmærksom derpaa, da vi forhandlede denne Sag, og det er interessant at lægge Mærke til; thi det viser, hvilken Forskel der er paa det ærede Flertals Stilling i Fjor og nu angaaende det foreliggende Spørgsmaal. Det lader næsten til, at dette Ting nu, efter at det ny Flertal er indtraadt, skal have en ny Praksis, hver Gang der foreligger et nyt Valg. Den Gang var det ærede Medlem fra Røge (Alberti) tilfreds med, at han fik et Telegram fra Valgbestyrelsens Formand i Nørresundby og Dagen efter et Brev; og uagtet disse Ting modsagde hinanden, idet der stod et i Telegrammet og et andet i Brevet, saade det ærede Medlem: Jeg holder mig til Brevet, det er det skrevne Ord, og det ærede Medlem stolede den Gang meget paa det skrevne Ord, selv om det ikke er dokumenteret ved Vidneforklaringer og Forhør. Det ærede Medlem var da fuldt tilfredsstillt. Hvorfor er da det ærede Medlem nu blevet saa vantro over for de skrevne Ord og Erklæringer? Det forekommer mig høist aparte. Der var efter min Formening meget god Anledning til at have undersøgt Valget i Nørresundby, til at undersøge, om den Kandidat, der blev proklameret valgt, virkelig var valgt, eller om han kun havde Halvdelen af Stemmerne, men det maatte man ikke saa undersøgt. Men derimod Skanderborgvalget, hvor der var 12 Stemmers Forskel, og hvor der ikke er paapeget, at der har været noget urigtigt ved en æneste af dem, maatte man pænt udsætte dette Valgs Godkendelse, og da den første Klage viste sig uholdbar, bryggede man en ny og fik et Flertal i Udvalget til at trøste sig med denne ny Klage, der, som jeg har vist, efter min Formening, har saa lidt paa sig. Naar det ærede Flertal ikke er tilfreds med de Dplhsninger, der foreligger, siger jeg som den sidste ærede Taler: Hvorfor har Flertallet saa ikke faaet Forklaringer over de 19 Stemmer, der ere afgivne i den paaberaabte halve Time? Det havde der dog været Tid til. Og naar man ikke stoler paa det skrevne Ord, havde det jo været rigtigt at faa et nyt Forhør. Men saa er der endelig Tale om Folketingets gamle Praksis i saadanne Sager, og der har den ærede Ordfører i Gaar i meget stærke Ord henpeget paa Valget i Aalborg, som blev afgjort her i Samlingen 1873—74.

Jeg ser nok, at den ærede Ordfører peger paa sin Hovmester, det ærede Medlem for Røge, og vil have, at jeg skal holde mig til ham. Men nu maa det ærede Medlem undskyldte mig, da han dog formelt er Ordfører, maa jeg ogsaa sige: "Være den, der Være bør", og henvende et Par Bemærkninger til ham. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det var det ærede Medlem, der i Gaar omtalte Valget i Aalborg. Men hvad var det, der skete ved Valget i Aalborg 1872. Det var for det første det, at Formanden for Valgbestyrelsen ikke var valgt, han valgte sig selv, og den Gang den almindelige skriftlige Stemmegivning var sluttet i Kredsen, stod han frem paa Tribunen trods Protester, der paa Tribunen vare nedlagte mod hans Ord, og sagde: Nu slutter jeg Valget om et Kvarter. Og det holdt han, han stod med Uhrret i Haanden som den strenge Herre; og da de havde begyndt Afstemningen, og det Kvarter var gaaet, sluttede han Afstemningen, uagtet der var flere Vælgere, som vilde afgive deres Stemme. Jeg ved ikke, hvad jeg mest skal beundre, enten den ærede Ordførers Driftighed, naar han vil drage en Parallel mellem Valget i Aalborg 1872 og det, der her er foregaaet i Skanderborg, eller over det mangelfulde Kendskab, den ærede Ordfører har til, hvad der skete i Aalborg i 1872—73. Her er aldeles ikke noget, der ligner det, at Valgbestyrelsens Formand ikke var valgt, thi han er her valgt paa lovlig Maade, og i Skanderborg er der heller ikke noget, der ligner det, der skete i Aalborg, at Formanden har sagt: Nu skal det vare en halv Time, før vi slutte. Ikke en har vovet at paastaa slikt. Man har hørt noget om, at Stemmegivningen vilde vare en halv Time, men hvad det egentlig gaar ud paa, er ikke fuldt dokumenteret. Her er aldeles ingen Parallel at drage mellem de to Valg, de ere saa forskellige som vel kan tænkes. Naar det ærede Medlem nævnte Afsensvalget, da er det jo anført af den foregaaende Taler, og jeg skal ikke opholde mig videre derved, men det er en Selvsølge, hvor det gælder et saa vigtigt Spørgsmaal som en Jærnbane i en Valgtreds, at er der noget, der kan sætte Urd i Blodet paa Vælgere og Rigsdagsmænd, da er det et Spørgsmaal som dette. Man har sig ogsaa ledes ad i Afsens — det var ikke over for mig, men over for min Forgænger — at man, da Interpellationerne begyndte, sluttede med, at en Mand saar Lov til at interpellere den ene Kandidat, Hjort-Lorenzen, om, hvorledes han vilde stille sig til Spørgsmaalet om en Jærnbane til Afsens